

grundlaget for de egnsudviklingsbestræbelser, der som bekendt udfoldes i flere af landets dele.

Der er i flere tilfælde fremsat ønske om hjælp fra staten til dette sammenfattende planlægningsarbejde. Det forekommer rimeligt at støtte det mest muligt, men uden at fratage det dets lokale præg. Dog vil det i så fald være naturligt at tilvejebringe en overensstemmelse mellem planlægningsområderne, som for øjeblikket nogle steder griber ind over hinanden og andre steder efterlader udklævede egne, og også at opnå en vis overensstemmelse i planlægningsindhold og organisation i de forskellige områder, således at bl. a. et samarbejde lettes.

I forhold til den landsplanlægning, som regeringen lod påbegynde i foråret 1961 ved at nedsætte et landsplanudvalg, må — som det allerede er anført i udvalgets kommissorium — en regional planlægning betragtes som et nødvendigt supplement. Dels må landsplanarbejdet i vid udstrækning bygge på kendskab til stedlige forhold og ønskemål, dels er det ønskeligt at henlægge en større del af den nærmere udformning og videreførelse af planerne til lokale organer. Et gennemført regionplanarbejde vil således kunne blive et gavnligt mellemlid mellem landsplanlægningen og planlægningen i de enkelte kommuner og vil ligeledes ved sin foran omtalte koordinering af den stedlige sektorplanlægning kunne lette og lettes af den koordinerende del af landsplanarbejdet.

Det kunne måske umiddelbart forekomme betænkeligt at bidrage til regional lokal planlægning, så længe der endnu ikke foreligger en politisk målsetting og hovedlinier for landsplanen. Det lokale planlægningsarbejde må imidlertid indledes med en del undersøgelser, analyser og prognoser samt en klargøring af de stedlige ønskemål. Det er netop af værdi, at denne del af arbejdet kommer til at ske sideløbende med landsplanarbejdet i vekselvirkning med dette, og ved en organisering som foreslået vil det også snarere kunne undgås, at den lokale planlægning foregriber eller binder landsplanlægningen.

Som et led i bestræbelserne for at sikre anvendelsen af landets jord er der af landsplanudvalget udarbejdet og offentliggjort et forslag til en zoneplan 1962 for Danmark med forslag til inddeling af landets arealer i by- og industriudviklingsområder, yderligere interesseområder til samme formål, interesseområder for sommerhusbebyggelse og fredning m. v. samt rene landbrugsområder. Denne inddeling er imidlertid kun skematisk og foreløbig og forudsætter udtrykkelig en nærmere planlægning. Denne planlægning tænkes bl. a. udført af et større antal byudviklingsudvalg i henhold til byregule-

ringsloven; man henviser herved til det samtidigt fremsatte forslag om ændring af denne lov. Det vil antagelig være bedst, at koordinationen af disse byudviklingsplaner både indbyrdes og med den øvrige stedlige planlægning foretages lokalt i passende større områder. Regionale organer vil også af denne grund være hensigtsmæssige.

Den foreslåede regionplanlægning skulle således dels betegne en videreførelse og styrkelse af det sammenfattende planlægningsarbejde, som allerede er i gang i store dele af landet, dels være et forsøg på at samle nogle af de påtrængende yderligere planlægningsopgaver, som i forskellige områder enten er taget op isoleret eller er uløst. Lovforslaget tilsigter på denne vis også en bedre udnyttelse af det mandskab og de pengemidler, der kan afses til planlægning, og muliggør med hensyn til organisation og administration en forenkling, der senere antagelig kan videreføres yderligere.

Der vil ved iværksættelsen af en regionplanlægning kun blive tale om anvendelsen af en forholdsvis beskedne arbejdsstyrke. Man henviser herom til bemærkningerne til § 6.

Til § 1.

Efter regeringens opfattelse er det principielt ønskeligt, at regionplanlægning foretages over hele landet og altså snarest muligt iværksættes også for de områder, hvor det ikke er sket. Den nødvendige sagkyndige arbejdskraft dertil kan imidlertid — skønt den ikke er stor — være vanskelig at fremskaffe, og boligministeren foreslås derfor bemyndiget til at strække iværksættelsen af regionplanarbejdet i overensstemmelse med mulighederne og behovet derfor.

Som indledningsvis nævnt er der allerede tilvejebragt samling om planlægningen inden for en del større områder af landet.

Den påtænkte etapevis iværksættelse af regionplanarbejdet må imidlertid nødvendiggøre nærmere overvejelser om den hensigtsmæssige udstrækning i hvert enkelt tilfælde af et regionplanområde, og det foreslås derfor overladt til boligministeren og byplannævnet at finde frem til de mulige, praktiske løsninger.

Adgangen til at ændre områderne skyldes ønsket om senere at kunne foretage de justeringer af områderne, som indvundne erfaringer gør påkrævede.

Ved at kræve byplannævnets medvirken er det tilstræbt at give de kommunale interesser en væsentlig indflydelse.